

LUCRAREA 1

Firewall-uri. Notiuni introductive

1. Introducere

Orice legătură între sistemele unei corporații și Internet comportă un risc major din punct de vedere al securității. Odată realizată această legătură, orice navigator pe internet poate teoretic să comunice cu orice calculator din intranet care rulează **TCP/IP**(Transmission Control Protocol/Internet Protocol). Acest lucru impune deci existența unui sistem de securitate între intranet și internet, care să stabilească ce pachete de date pot circula între cele două rețele. Un asemenea sistem este cunoscut sub denumirea de „**firewall**” Un „firewall” este implementat pe un calculator de mare putere (uzual bazat pe UNIX) care rulează un software relativ special și care este plasat între rețeaua corporației și Internet. El examinează fiecare pachet de date ce trece din intranet către Internet și invers.

Calculatorul de firewall este configurat cu un set de reguli care determină ce fel de trafic de rețea va fi admis să circule între cele două rețele, și ce fel de trafic va fi refuzat. În multe cazuri firewallurile sunt întâlnite și în interiorul organizațiilor mari pentru a separa anumite zone ale rețelei de angajații firmei, acest lucru datorându-se faptului ca multe atacuri care sunt orientate spre anumite calculatoare vin chiar din interiorul organizației și nu doar din afara acesteia.

Firewallurile pot fi construite în mai multe feluri. Cea mai sofisticată implementare implică existența mai multor calculatoare pentru firewall, această structură purtând numele de rețea perimetru. Putem avea două calculatoare care acționează ca filtre de trafic cunoscute sub numele de “sufocante”, care permit trecerea doar pentru anumite tipuri de trafic, și între aceste două calculatoare se găsesc serverele rețelei ca de exemplu serverul de e-mail, proxy-ul de World Wide Web(**WWW**). Configurația poate fi foarte sigură, și permite un control foarte mare asupra celor care se pot conecta atât din interior cât și din exterior la serverele rețelei. Acest tip de configurație este folosit de organizațiile mari.

Calculatoarele pe care se construiesc firewall-uri trebuie să fie foarte securizate deoarece dacă firewallul este vulnerabil, acest lucru poate permite anumitor persoane să aibă acces la calculatorul pe care acesta este construit și astfel securitatea întregii rețele este compromisă . În figura 1.1 sunt prezentate cele mai utilizate configurații de firewall.

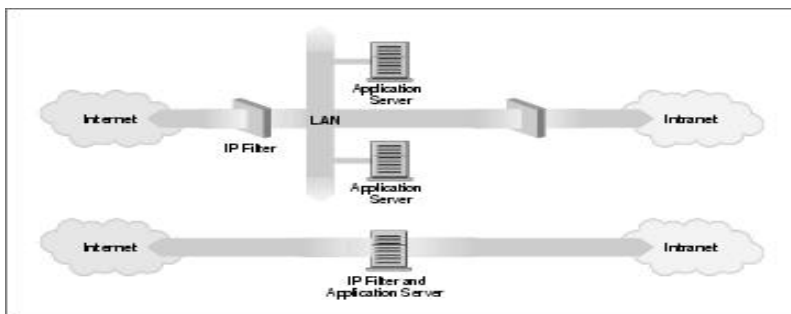

Figura 1.1

Kernelul Linux prezintă un set de servicii care îi permit acestuia să funcționeze ca și firewall. Firewallul Linux este flexibil și ușor de utilizat pentru a implementa configurațiile prezentate în figura de mai sus.

1.1 Filtrul de pachete

Filtrul de pachete este o parte a unui program care se “uită” la antetul (headerul) pachetelor pe care acesta le interceptează, și care decide soarta acestora. Acesta poate decide să “arunce” pachetul (ca și cum acesta nici nu ar fi fost recepționat), poate să îl accepte (pachetul este lăsat să treacă mai departe), sau poate să facă alte lucruri mai complicate cu acesta, lucruri care urmează să fie discutate pe parcursul acestei lucrări.

1.2 Cauzele pentru care se filtrează pachetele

Control:

Dacă avem un calculator pe care este instalat LINUX și acesta conectează o anumită rețea internă de altă rețea (de exemplu Internet), există posibilitatea de a permite accesul pentru anumite tipuri de trafic, și de a interzice altele. Un exemplu simplu ar fi blocarea paginilor de reclame care se suprapun peste paginile pe care dorim să le accesăm.

Securitate:

Când calculatorul LINUX este singurul lucru care stă între haosul Internetului și rețeaua noastră, este bine să știm cum putem restricționa accesul în rețeaua noastră. De exemplu putem permite ca toate pachetele care provin din interiorul rețelei noastre să ajungă pe internet, și putem în același timp să blocăm anumite pachete care provin din exterior. Un alt exemplu ar fi să blocăm accesul telnet pe server pentru toți utilizatorii din exteriorul rețelei noastre, dar să permitem accesul telnet utilizatorilor din interiorul rețelei.

Verificare volum de trafic:

Uneori, un calculator care nu este bine configurat, și care face parte din rețeaua locală, să trimită foarte multe pachete către exterior (de exemplu poate face inundare/*flood*). Este foarte util să specificăm în acest caz filtrului de pachete că dorim să fim anunțați când apar astfel de situații.

1.3. Termeni utilizați :

-**DNAT** (Destination Network Address Translation). DNAT se referă la tehnica de modificare a adresei IP destinație a unui pachet. Aceasta este folosită împreună SNAT pentru a permite mai multor hosturi dintr-o rețea locală să împartă între ele o adresă IP oferită de un furnizor de servicii internet (adresă IP rutabilă), astfel încât toate aceste

hosturi să poată naviga pe internet. Acest lucru se face, asignând diferite porturi cu o adresă internet IP rutabilă, și apoi specificând ruterului locul unde să trimită pachetele.

-Flux de date(Stream) – Acest termen se referă în general la o conexiune între două calculatoare pe care trimit și primesc pachete. În lucrarea de față, acest termen se referă la orice conexiune prin care se trimit și se primesc două sau mai multe pachete. În TCP aceasta ar putea însemna o conexiune care trimite un pachet de sincronizare(*SYN*) și apoi se răspunde cu un pachet de sincronizare/confirmare (*SYN/ACK*), dar ar putea însemna de asemenea o conexiune care trimite un *SYN* și apoi răspunde cu un pachet control a conexiunii *ICMP*(Internet Control Message Protocol) Host unreachable(host de neatins).

-SNAT (Source Network Address Translation). Acest termen se referă la o tehnică utilizată pentru a modifica adresă sursă a unui pachet. Această tehnică este utilizată pentru a permite mai multor hosturi să împartă o singură adresă internet IP rutabilă.

Pentru a putea utiliza un firewall bazat pe pachetul de programe iptables trebuie recompilat kernelul sistemului de operare LINUX astfel încât acesta să ofere suport pentru utilizarea acestui pachet (vezi Anexa 1)

2. Tabele si lanturi:

2.1 Tabela de modificare a pachetelor (*Mangle*)

Această tabelă este folosită pentru a modifica pachetele. Cu ajutorul acesteia se pot modifica câmpurile: tip de serviciu, TOS (Type of Service), timpul de viață al pachetului TTL(Time to Live), marcarea pachetelor MARK.

TOS - este folosit pentru a schimba în pachet câmpul Type of Service. Este folosit pentru setarea politicii unei rețele în cazul rutării unui pachet. În funcție de protocoalele utilizate putem avea nevoie de legături: rapide dar cu transfer mic de date, mai lente dar cu o încărcare mai mare a liniilor de date, etc. Prin setarea corespunzătoare a acestui câmp, putem alege ruta optimă pentru protocolul pe care îl folosim.

TTL - este folosit pentru schimbarea câmpului TTL al unui pachet. Valoarea acestui câmp este decrementată cu o unitate de fiecare router pe care pachetul îl străbate până la destinație.

MARK - este folosit pentru a marca diferite valori specifice pachetelor. Aceste valori pot fi recunoscute de iproute2 pentru a lua diverse decizii de rutare pe baza lor.

2.2 Tabela Nat

Această tabelă este folosită în principiu pentru modificarea adreselor IP (*NAT* - Network Address Translation) Cu alte cuvinte, se va folosi pentru a modifica adresa IP sursă a pachetului sau adresa IP destinație a pachetului. Doar primul pachet va intra în acest lanț dintr-un stream; restul vor suferi automat aceeași modificare ca și primul.

Target-uri valide în această tabelă sunt DNAT, SNAT și **MASQUARADE**. Prin target se înțelege acțiunea ce urmează să se ia atunci când un anumit pachet este primit într-o tabelă.

DNAT - este utilizat în cazul în care avem o adresă IP publică și dorim să redirectăm accesul la firewall unei alte stații de lucru. Cu alte cuvinte schimbăm adresa destinație a pachetului

SNAT – este de obicei utilizat atunci când se dorește schimbarea adresei sursă a pachetelor. Se poate folosi pentru a ascunde o rețea locală. Un exemplu de astfel de utilizare ar fi acela al unui firewall a cărui adresă de ieșire o cunoaștem, dar dorim să substituim adresa noastră IP locală cu cea a firewall-ului. Folosind ținta SNAT, firewallul va permite crearea conexiunilor între LAN și Internet.

MASQUERADE – această țintă este folosită ca și SNAT, dar operația MASQUERADE se face într-un timp mai lung. Utilizarea acestei operații face posibil lucrul cu adrese IP dinamice furnizate de un server DHCP, adresă obținută printr-o conexiune ce folosește protocolul punct la punct (Point to Point Protocol) PPP.

2.3 Tabela de filtrare

Tabela de filtrare este utilizată pentru filtrarea pachetelor. Se face o analiză a pachetului pentru a vedea dacă acesta se potrivește cu ceea ce vrem să filtrăm, iar dacă aceasta potrivire există, pachetului i se aplică regulile de filtrare (vezi tabelul 4.1).

2.4 Lanțul Prerouting

Acest lanț este de obicei folosit pentru a schimba pachetele (de exemplu schimbarea de tipului de serviciu TOS/Type of Service) înainte ca acestea să fie rutate către calculatorul local.

2.5 Lanțul INPUT

Folosim acest lanț pentru a modifica pachetele, după ce ele au fost rutate, dar înainte ca ele să fie trimise către procesul care le va intercepta. În acest lanț se fac filtrări pentru pachetele care au ca destinație calculatorul nostru

2.6 Lanțul OUTPUT

Folosim acest lanț pentru a face filtrări asupra pachetelor care au ca sursa calculatorul nostru.

2.7 Lanțul POSTROUTING

Lanțul POSTROUTING folosit în tabela mangle este în general utilizat atunci când dorim să modificăm pachetul înainte ca acesta să părăsească hostul, dar după decizia de rutare.

2.8 Lantul FORWARD

Acesta poate fi folosit pentru nevoi foarte specifice, în care dorim să modificăm pachetele după decizia inițială de rutare, dar înainte de ultima decizie de rutare. Aici se pot face filtrări asupra pachetelor care au ca destinație alte hosturi

3. Traversarea lanturilor si tabelor

Pachetele care sunt interceptate de firewall traversează lanțurile și tabelele într-un anumit ordin. Se poate alcătui o organigramă pentru a simplifica modul în care pachetele trec prin firewall:

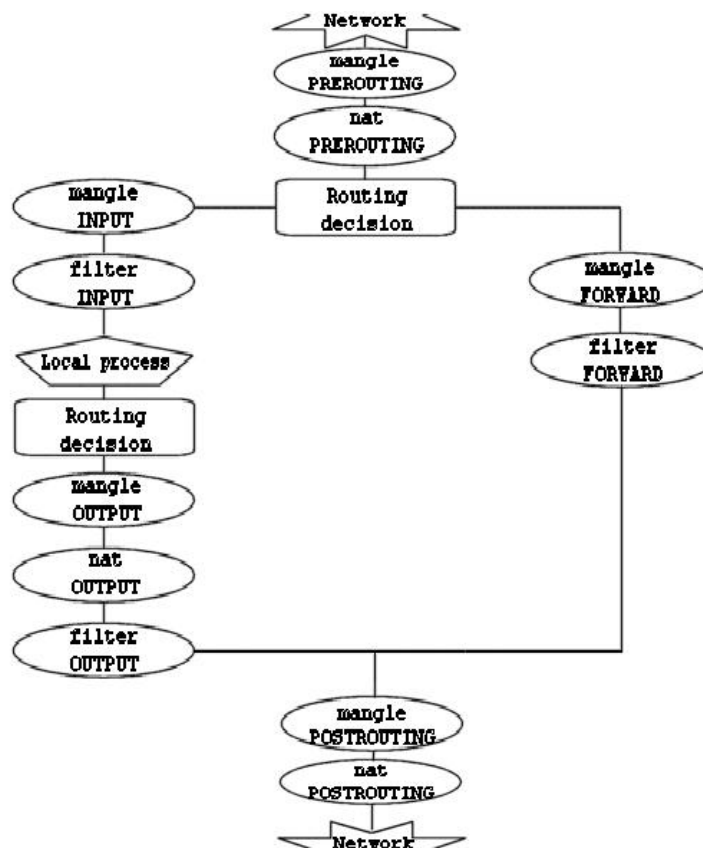

Fig 3.1 Traversarea tabelor și lanțurilor

Intrebari Laborator 1:

1. Pentru ce se folosește lanțul FORWARD. Dați un exemplu teoretic de folosire.

2. Explicati la nivel de principiu folosirea SNAT-ului.
3. Reprezentati ordinea de traversarea lanturilor si tabelor pentru urmatoarele situatii:
 - a) Pachetele sunt transmise de pe hostul local catre o alta retea
 - b) Pachetele se transmit intre doua hosturi din retea noastra locala

Se presupune ca hosturile din retea locala si serverul sunt conectate intr-un switch, iar intre retele nu este nevoie sa se faca NAT.